De compoſitis a quis vel qui. Hec in triplici ſunt differētia: q: quedā reperiunt̄: q̄ particulas poſt ſe recipiūt. quedā ante ſe. ¶ Unū vo ſibiipſi preponit̄ et poſtponitur hoc eſt. Quiſq̄s queque quodq̄ꝺ vel quicq̄d. Que recipiūt poſt ſe pticulas aut cōponūtur cū quis aut cū qui. cū quis cōponunt̄ quinꝫ. Quiſqꝫ. Quiſnam. Quiſpiaꝫ. Quiſꝗ. Quiſputas. Cū qui quattuoꝛ. Quicūqꝫ. Quidaꝫ. Quilibet. Quiuis. Quiſquis vt diximus. ſibiipſi p̄ponit̄ ⁊ poſtponit̄.

Que vo recipiūt ante ſe particulas cōponunt̄ cū quis: et ſunt quinꝫ. Aliq̄s. Ecquis. Nequis. Nūquis. Siq̄s. que ntō ſingulari mittūt feminina in a. atqꝫ etiā ntm̄ actm̄ ⁊ vctm̄ plurales. vt aliq̄s aliq̄ aliqꝺ vel aliq̄d. ¶ Plurali ntō aliqui aliq̄ aliqua. actō aliquos aliq̄s aliqua: aliqui alique aliqua in vctō: ſi mō vctm̄ hꝫ. eodeqꝫ mō reliqua.

Horatius Horatius. j. ſer. Cōcute nunqua tibi vitioꝝ inſeuerit oli

Vergilius Vergi. in eney. Hic tibi ne q̄ more fuerint diſpēdia tanti. Idē lib. x. Rhebe diu res ſi qua diu moꝛtalibus vlla eſt. ¶ Unuſq̄ſqꝫ rurſus cōponitur ab vnus particula p̄poſitiua et que poſtpoſita vt ſit quarta ratio cōpoſitoꝝ a q̄s vel qui.

Compoſita a quis vel qui.

Nominatiuo q̄ſꝗ queꝗ qōꝗ vel q̄dꝗ ¶ Quiſnā. quenā. quodnā vel quidnā ¶ Quiſpiā. quepiā. qōpiā vel q̄dpiā. ¶ Quiſꝗ. queꝗ. quodꝗ vel quidꝗ. ¶ Quiſputas. queputas. qōputas vel q̄dputas. ¶ Quicunꝗ. quecūꝗ. quodcūꝗ vel quidcunꝗ. ¶ Quidā. q̄dā. quoddā vel q̄ddā. ¶ Quilibet. q̄libet. qōlibet vel q̄dlibet. ¶ Quiuis. q̄uis. qōuis vel quiduis. ¶ Quiſq̄s. queꝗ. quodqō vel q̄dq̄d. ¶ Aliq̄s. alique. aliqꝺ vel aliquid. ¶ Ecquis. ecqua. ecquod vel ecquid. ¶ Nequis. nequa. neqꝺ vel neq̄d. ¶ Nūquis. nūqua. nūquod vel nunq̄d. ¶ Siquis. ſiqua. ſiquod vel ſiquid. ¶ Unuſq̄ſꝗ vnaqueꝗ. vnūquodꝗ vel vnūquidꝗ.

De prima grecorū declinatōe. Cap. III.

Nominatiuo hic eneas. genitiuo enee. datiuo enee. accuſatiuo eneam. vocatiuo o enea. ablatiuo ab enea.

De prima declinatiōe Grecoꝝ noīm. Cap. iij.

Sermo latinus queadmodū ⁊ ceterarū nationū lingue nō vſꝗ adeo purus eſt: vt non aliquid ſibi aliūde aſciuerit. Cū vo magna illius ps a ſermōe greco depēdeat nō mō vocabuloꝝ ſiluā

Quintilia. ab eo traxit: verūetiā cū litteratura quoſdā caſus mere grecos vſurpauit. Un̄ Quintilianus in primo his vbis ſcribit. Recētiores inſtituerūt grecis noībus grecas declinatiōes potius dare: qꝺ tm̄ ipm nō ſemp fieri pōt. Mihi aūt placet latinā ratiōnē ſeq̄ quouſꝗ patit̄ decoꝛ. ¶ Itaꝗ ⁊ nobis ꝙ viſuꝫ eſt: ne declinatiōes latinas cōfunderemus cū grecis in hūc locū noīm grecoꝛū declinationē cōpingere: nō illā quidē mere grecā ſed ita digeſtā: vt facile appareat: quos caſus ex greca declinatiōe latini vſurpare cōſueuerint. ¶ Sed in pꝛimis cōſiderādū oīa greca generis eſſe aut maſculini: aut feminini: aut neutri. nā cōis duoꝛū rara ſunt referēdaꝗ eſſe vel ad primā vel ad ſcđam vel ad tertiā latinoꝛū declinationē. Et q: greca declinatio fere in noībus ꝓpriis grecoꝝ vſurpat̄: quoꝛū rarus eſt vſus. in numero plurali tm̄ ſingularē explicauimus: cum preſertim pluralis ad declinationē plerūꝗ latinā referat̄: niſi ꝙ gtūs pluralis: q: grecis ſemper

Martial. terminat̄ in on. aliqn̄ a latinis vſurpat̄. Martia. j. epigrā. Tota notꝰ in vrbe Martialis. Argutis epigrāmaton libellis. Et illud nomē dei ineffabile: qꝺ dꝛ Tetragrāmaton. i. q̄ttuoꝛ lrāꝝ. Uſurpant̄ ꝙ ntūs actūs ⁊ vctūs plurales a noībus grecis: maſculinis ⁊ femininis q̄ creſcūt in gtō ſingulari referūturꝗ ad tertiā noīs declinationē latinoꝝ: mittūt eoſdē caſus in. s. breuē cū ex rōne declinatiōis latine ſit longa: ſed ⁊ actm̄ in as. quoꝗ breuē. vt arcas hi arcades. actō arcades vel arcadas. o arcades. hec lampas. he lampades. accuſatiuo lāpades vel lāpadas. o lampades. Illud preterea eſt aduertendum quinꝗ declinationes grecoꝝ. quaruꝫ prime quattuoꝛ ſunt nominū equiſyllabicoꝛum. i. parium ſyllabarū in genitiuo ſingulari: que omnia reducunt̄ ad primā ⁊ ſecundam declinationē latinoꝛū. Ultima eſt peritto ſyllabicoꝛū. i. creſcentiuꝫ in genitiuo ſingulari que reducūtur ad tertiam latinoꝛū. ¶ Prima itaꝗ declinatio grecoꝛum eſt deſinentiū in as. ⁊ in es. maſculinoꝛū tantū: que apud illos mittunt genitiuū in. u. referūturꝗ ad primā declinationē latinam. vt hic eneas enee. hic anchiſes anchiſe. Uſurpat̄ autē in his noībꝰ

http://digital.slub-dresden.de/ppn339575883/32